



بررسی فراوانی رخدادهای زخم کف سم در انگشتان مختلف گاو

روجا ابراهیمی^۱، نفیسه کیوانی راد^۱، مسعود غلامی^۲، احمدرضا محمدنیا^۳

۱- دانشجوی سال آخر، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

۲- شرکت ماهان دام اصفهان، اصفهان، ایران

۳- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

هدف: مطالعه حاضر فراوانی رخداد جراحات زخمی را در ناحیه ۴ کف سم در بین انگشتان مختلف و همچنین در بین اندام‌های دو سمت بدن گاو به صورت مقایسه ایی ارزیابی می‌کند.
مواد و روش کار: این مطالعه در یک گله گاو شیری با ۱۴۰۰ راس گاو دوشا در طی دوره ۲۴ ماهه انجام گرفت. برنامه مراقبت از سم در این گله به طور معمول اجرا می‌گردد به گونه ای که تمامی گاوها حداقل سالی ۲ بار به شکل سنواتی سم چینی شده و اطلاعات حاصل از سم چینی توسط دامپزشک در فایل‌های مربوطه ثبت می‌گردد.

نتایج: اطلاعات حاصل از ۹۳۸۷ گاو مورد بررسی قرار گرفت. از بین این تعداد ۱۰۳۰ گاو دچار لنگش جدید بوده که ۳۶۴ مورد آن ناشی از جراحات زخم کف سم در ناحیه ۴ سم شناخته شد. در اندام‌های قدامی بیشترین فراوانی در انگشتان داخلی دست چپ (۶۱/۰۴٪) و در اندام‌های خلفی بیشترین فراوانی در انگشت خارجی پای چپ (۴۰/۳۸٪) ثبت گردید. در مجموع اندام‌های چپ (۵۶/۰۴٪) فراوانی بیشتری از جراحات نسبت به اندام‌های راست را به خود اختصاص داده‌اند. همچنین فراوانی زخم‌های کف سم در اندام‌های قدامی (۱۴/۸۳٪) بسیار کمتر از اندام‌های خلفی ثبت گردید.

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد که فراوانی بالاتر رخداد زخم کف سم در اندام‌های چپ ناشی از وزن بالاتر شکمبه در این قسمت از بدن باشد، هر چند نکات دیگری مانند روش خوابیدن دام می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. همچنین فراوانی جراحات در اندام قدامی به اندازه ای هست که این قسمت از بدن نیز به عنوان محلی برای ابتلا به زخم کف سم در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی: زخم کف سم، اندام حرکتی، گاو